

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīrīṭṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών (3. Saṃyutta
Nikāya)

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας (2. Nidānavaggo)

9. Συνδεδεμένες ομιλίες με παρομοιώσεις
(9. Oṃmaṣaṃyuttaṃ)

[SN 20.1-12, PTS 2.2632.272]

PaliVerse

3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών

2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας

9. Συνδεδεμένες ομιλίες με παρομοιώσεις

1. Η ομιλία για την κορυφή

223. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό: «Όπως, μοναχοί, ενός θολωτού δωματίου όποια δοκάρια στέγης κι αν υπάρχουν, όλα αυτά κατευθύνονται προς την κορυφή, συγκλίνουν στην κορυφή, με την εκρίζωση της κορυφής όλα αυτά εκριζώνονται· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, όποιες φαύλες νοητικές καταστάσεις κι αν υπάρχουν, όλες αυτές έχουν ρίζα την άγνοια, συγκλίνουν στην άγνοια, με την εκρίζωση της άγνοιας όλες αυτές εκριζώνονται. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Πρώτο.

2. Η ομιλία για την άκρη του νυχιού

224. Διέμενε στη Σαβάτθι. Τότε ο Ευλογημένος, αφού τοποθέτησε λίγη σκόνη στην άκρη του νυχιού του, απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Τι νομίζετε, μοναχοί, ποιο άραγε είναι περισσότερο, αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησα στην άκρη του νυχιού μου, ή αυτή η μεγάλη γη;» «Αυτό ακριβώς, σεβάσμιε κύριε, είναι περισσότερο, δηλαδή η μεγάλη γη. Ασήμαντη είναι αυτή η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του. Σε σύγκριση με τη μεγάλη γη, η λίγη σκόνη που τοποθέτησε ο Ευλογημένος στην άκρη του νυχιού του δεν φτάνει ούτε σε υπολογισμό, δεν φτάνει ούτε σε σύγκριση, δεν φτάνει ούτε σε κλάσμα». «Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, λίγα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται μεταξύ των ανθρώπων· αλλά πολύ περισσότερα είναι εκείνα τα όντα που επαναγεννιούνται αλλού εκτός από τους ανθρώπους. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την οικογένεια

225. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όπως, μοναχοί, όποιες οικογένειες έχουν πολλές γυναίκες και λίγους άνδρες, αυτές είναι εύκολο να προσβληθούν από κλέφτες, από διαρρήκτες· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας δεν έχει αναπτυχθεί και δεν έχει καλλιεργηθεί, αυτός είναι εύκολο να προσβληθεί από μη ανθρώπινα πνεύματα. Όπως, μοναχοί, όποιες οικογένειες έχουν λίγες γυναίκες και πολλούς άνδρες, αυτές είναι δύσκολο να προσβληθούν από κλέφτες, από διαρρήκτες· ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, αυτός είναι δύσκολο να προσβληθεί από μη ανθρώπινα πνεύματα. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'η απελευθέρωση του νου

μέσω της φιλικότητας θα αναπτυχθεί από εμάς, θα καλλιεργηθεί, θα γίνει όχημα, θα γίνει θεμέλιο, θα εδραιωθεί, θα εξασκηθεί και θα καλά ξεκινήσει". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Τρίτη.

4. Η ομιλία για το τηγάνι

226. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όποιος, μοναχοί, την πρωινή περίοδο της ημέρας θα έδινε δωρεά εκατό κύπελλα, όποιος τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας θα έδινε δωρεά εκατό κύπελλα, όποιος την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα έδινε δωρεά εκατό κύπελλα, ή όποιος την πρωινή περίοδο της ημέρας θα ανέπτυσσε νου φιλικότητας ακόμη και για τόσο χρόνο όσο χρειάζεται για να αρμέξεις μια αγελάδα, ή όποιος τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας θα ανέπτυσσε νου φιλικότητας ακόμη και για τόσο χρόνο όσο χρειάζεται για να αρμέξεις μια αγελάδα, ή όποιος την απογευματινή περίοδο της ημέρας θα ανέπτυσσε νου φιλικότητας ακόμη και για τόσο χρόνο όσο χρειάζεται για να αρμέξεις μια αγελάδα, τούτο είναι πιο καρποφόρο από εκείνο. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας θα αναπτυχθεί από εμάς, θα καλλιεργηθεί, θα γίνει όχημα, θα γίνει θεμέλιο, θα εδραιωθεί, θα εξασκηθεί και θα καλά ξεκινήσει". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το δόρυ

227. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όπως, μοναχοί, ένα κοφτερό δόρυ με αιχμηρή λεπίδα. Τότε θα ερχόταν ένας άνθρωπος - "Εγώ αυτό το δόρυ με την αιχμηρή λεπίδα θα το λυγίσω ή με την παλάμη ή με τη γροθιά, θα το σπάσω, θα το στρίψω". Τι νομίζετε, μοναχοί, είναι άραγε ικανός εκείνος ο άνθρωπος εκείνο το δόρυ με την αιχμηρή λεπίδα ή με την παλάμη ή με τη γροθιά να το λυγίσει, να το σπάσει, να το στρίψει;» «Όχι, Σεβάσμιε Κύριε». «Για ποιο λόγο;» «Διότι εκείνο, σεβάσμιε κύριε, το δόρυ με την αιχμηρή λεπίδα δεν είναι εύκολο ή με την παλάμη ή με τη γροθιά να λυγίσει, να σπάσει, να στρίψει. Και εκείνος ο άνθρωπος θα γινόταν απλώς μέτοχος κούρασης και δυσφορίας».

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, οποιουδήποτε μοναχού η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας έχει αναπτυχθεί, έχει καλλιεργηθεί, έχει γίνει όχημα, έχει γίνει θεμέλιο, έχει εδραιωθεί, έχει εξασκηθεί και έχει καλά ξεκινήσει, αν ένα μη ανθρώπινο πνεύμα νόμιζε ότι πρέπει να ταράξει τη συνείδησή του· τότε εκείνο το ίδιο το μη ανθρώπινο πνεύμα θα γινόταν μέτοχος κούρασης και δυσφορίας. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας θα αναπτυχθεί από εμάς, θα καλλιεργηθεί, θα γίνει όχημα, θα γίνει θεμέλιο, θα εδραιωθεί, θα εξασκηθεί και θα καλά ξεκινήσει". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον τοξότη

228. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Όπως, μοναχοί, τέσσερις τοξότες με δυνατά τόξα, καλά εκπαιδευμένοι, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, θα στέκονταν στις τέσσερις κατευθύνσεις. Τότε θα ερχόταν ένας άνθρωπος - "Εγώ θα πιάσω και θα φέρω τα βέλη αυτών των τεσσάρων τοξοτών με δυνατά τόξα, καλά εκπαιδευμένων, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, εκτοξευμένα στις τέσσερις κατευθύνσεις, πριν ακουμπήσουν στη γη". Τι νομίζετε, μοναχοί, είναι άξιος να ειπωθεί "γρήγορος άνθρωπος προικισμένος με την υπέρτατη ταχύτητα";»

«Ακόμη κι αν, σεβάσμιε κύριε, πιάσει και φέρει το βέλος ενός τοξότη με δυνατό τόξο, καλά εκπαιδευμένου, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση, εκτοξευμένο πριν ακουμπήσει στη γη - είναι άξιος να ειπωθεί "γρήγορος άνθρωπος προικισμένος με την υπέρτατη ταχύτητα", τι να πει κανείς για τέσσερις τοξότες με δυνατά τόξα, καλά εκπαιδευμένους, με εξασκημένο χέρι, με αποδεδειγμένη στόχευση;»

«Και όπως, μοναχοί, η ταχύτητα εκείνου του ανθρώπου, και όπως η ταχύτητα της σελήνης και του ηλίου, από αυτή είναι ταχύτερη. Και όπως, μοναχοί, η ταχύτητα εκείνου του ανθρώπου, και όπως η ταχύτητα της σελήνης και του ηλίου, και όπως η ταχύτητα εκείνων των θεοτήτων που τρέχουν μπροστά από τη σελήνη και τον ήλιο, από αυτή ταχύτερα φθίνουν οι ζωτικές δραστηριότητες. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον πείρο

229. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, οι Ντασάραχα είχαν ένα τύμπανο που ονομαζόταν Άνακα. Όταν το τύμπανο Άνακα ράγιζε, οι Ντασάραχα έβαζαν άλλη σφήνα. Ήρθε, μοναχοί, ο καιρός που η αρχαία δερμάτινη μεμβράνη του τυμπάνου Άνακα εξαφανίστηκε. Απέμεινε μόνο το σύνολο των σφηνών. Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον, οι οποίοι όταν απαγγέλλονται εκείνες οι ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, δεν θα ακούν, δεν θα δίνουν το αυτί τους, δεν θα εδραιώνουν τον νου τους για την τελική απελευθερωτική γνώση, και δεν θα θεωρούν ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν».

«Αλλά εκείνες οι ομιλίες που είναι φτιαγμένες από ποιητές, ποιητικές, με περίτεχνα γράμματα, με περίτεχνες φράσεις, εξωτερικές, ειπωμένες από μαθητές, όταν αυτές απαγγέλλονται, θα ακούν, θα δίνουν το αυτί τους, θα εδραιώνουν τον νου τους για την τελική απελευθερωτική γνώση, και θα θεωρούν ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν. Έτσι, μοναχοί, θα υπάρξει η εξαφάνιση αυτών των ομιλιών που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιών, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιων, συνδεδεμένων με την κενότητα. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'εκείνες οι ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, όταν αυτές απαγγέλλονται, θα ακούμε, θα δίνουμε το αυτί μας, θα εδραιώνουμε τον νου μας για την τελική απελευθερωτική γνώση, και θα θεωρούμε ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το κούτσουρο

230. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Με ξύλινο προσκέφαλο, μοναχοί, τώρα οι Λίτσαβι διαμένουν επιμελείς και ενεργητικοί στην εξάσκηση. Σε αυτούς ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, δεν βρίσκει ευκαιρία, δεν βρίσκει βάση. Στο μέλλον, μοναχοί, οι Λίτσαβι θα είναι τρυφηλοί, με απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια· αυτοί σε μαλακούς

τόπους ύπνου, σε βαμβακερά μαξιλάρια, θα ετοιμάζουν τόπο ύπνου μέχρι την ανατολή του ήλιου. Σε αυτούς ο βασιλιάς της Μαγκάντα Ατζατασάττου, γιος της Βεντέχι, θα βρει ευκαιρία, θα βρει βάση.

«Με ξύλινο προσκέφαλο, μοναχοί, τώρα οι μοναχοί διαμένουν επιμελείς και ενεργητικοί στην επίμονη προσπάθεια. Σε αυτούς ο Μάρα ο Κακός δεν βρίσκει ευκαιρία, δεν βρίσκει βάση. Στο μέλλον, μοναχοί, οι μοναχοί θα είναι λεπτοφυείς, με απαλά και τρυφερά χέρια και πόδια. Αυτοί σε μαλακούς τόπους ύπνου, σε βαμβακερά μαξιλάρια, θα ετοιμάζουν τόπο ύπνου μέχρι την ανατολή του ήλιου. Σε αυτούς ο Μάρα ο Κακός θα βρει ευκαιρία, θα βρει βάση. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'με ξύλινο προσκέφαλο θα διαμένουμε επιμελείς και ενεργητικοί στην επίμονη προσπάθεια'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον ελέφαντα

231. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο κάποιος νέος μοναχός πλησίαζε τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - «Ας μην πλησιάζει ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά». Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, είπε έτσι - «Αυτοί οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να πλησιάζουν τις οικογένειες, πόσο μάλλον εγώ;»

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος νέος μοναχός πλησιάζει τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - "Ας μην πλησιάζει ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά". Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, είπε έτσι - "Αυτοί οι πρεσβύτεροι μοναχοί θεωρούν ότι πρέπει να πλησιάζουν τις οικογένειες, πόσο μάλλον εγώ;"»

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, σε μια δασική περιοχή υπήρχε μια μεγάλη λίμνη. Ελέφαντες ζούσαν κοντά σε αυτήν. Αυτοί, αφού έμπαιναν σε εκείνη τη λίμνη, αφού έβγαζαν με την προβοσκίδα τους ρίζες λωτού και στελέχη, αφού τα έπλεναν καλά, αφού τα μασούσαν χωρίς λάσπη, τα κατάπιναν. Αυτό ήταν για αυτούς προς ομορφιά και προς δύναμη, και εξαιτίας αυτού δεν αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Αλλά, μοναχοί, τα νεαρά ελεφαντάκια, μιμούμενα εκείνους τους μεγάλους ελέφαντες, αφού έμπαιναν σε εκείνη τη λίμνη, αφού έβγαζαν με την προβοσκίδα τους ρίζες λωτού και στελέχη, χωρίς να τα πλένουν καλά, αφού τα μασούσαν με λάσπη, τα κατάπιναν. Αυτό δεν ήταν για αυτά ούτε προς ομορφιά ούτε προς δύναμη. Εξαιτίας αυτού αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ οι πρεσβύτεροι μοναχοί, αφού ντύθηκαν το πρωί και πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες τους, εισέρχονται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή. Αυτοί εκεί διδάσκουν τη Διδασκαλία. Οι λαϊκοί τους δείχνουν σημάδια εμπιστοσύνης. Αυτοί χρησιμοποιούν εκείνο το υλικό κέρδος χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με τη σοφία της διαφυγής. Αυτό ήταν για αυτούς προς ομορφιά και προς δύναμη, και εξαιτίας αυτού δεν αντιμετώπιζαν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Αλλά, μοναχοί, οι νέοι μοναχοί, μιμούμενοι εκείνους τους πρεσβύτερους μοναχούς, αφού ντύθηκαν το πρωί και πήραν το κύπελλο και τους χιτώνες τους, εισέρχονται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή. Αυτοί εκεί διδάσκουν τη Διδασκαλία. Οι λαϊκοί τους δείχνουν

σημάδια εμπιστοσύνης. Αυτοί χρησιμοποιούν εκείνο το υλικό κέρδος με λαχτάρα, με πάθος, με υπερβολή, χωρίς να βλέπουν τον κίνδυνο, χωρίς τη σοφία της διαφυγής. Αυτό δεν είναι για αυτούς ούτε προς ομορφιά ούτε προς δύναμη, και εξαιτίας αυτού αντιμετωπίζουν θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "Χωρίς λαχτάρα, χωρίς πάθος, χωρίς υπερβολή, βλέποντας τον κίνδυνο, με τη σοφία της διαφυγής, θα χρησιμοποιούμε εκείνο το υλικό κέρδος". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Ένατη.

10. Η ομιλία για τη γάτα

232. Διέμενε στη Σαβάτθι. Εκείνη την περίοδο κάποιος μοναχός επισκεπτόταν τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - «Ας μην επισκέπτεται ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά». Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, δεν σταματούσε. Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, κάποιος μοναχός επισκέπτεται τις οικογένειες υπερβολικά συχνά. Οι μοναχοί του είπαν έτσι - "Ας μην επισκέπτεται ο σεβάσμιος τις οικογένειες υπερβολικά συχνά". Εκείνος ο μοναχός, όταν του μιλούσαν οι μοναχοί, δεν σταματούσε».

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, μια γάτα στεκόταν σε ρωγμές, αποχετεύσεις και σκουπιδοτόπους αναζητώντας ένα μαλακό ποντίκι - "Όταν αυτό το μαλακό ποντίκι φύγει για τον τόπο συλλογής τροφής, εκεί ακριβώς θα το πιάσω και θα το φάω". Τότε, μοναχοί, εκείνο το μαλακό ποντίκι έφυγε για τον τόπο συλλογής τροφής. Η γάτα, αφού το έπιασε, το μάσησε βιαστικά και το κατάπιε. Εκείνο το μαλακό ποντίκι έφαγε τα έντερά της και τα εντόσθιά της. Αυτή εξαιτίας αυτού αντιμετώπισε τον θάνατο και οδύνη ίση με θάνατο.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, εδώ κάποιος μοναχός, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα, με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη. Αυτού, έχοντας δει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδηση. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, υφίσταται θάνατο ή οδύνη ίση με θάνατο. Διότι αυτό είναι θάνατος, μοναχοί, στη διαγωγή των ευγενών, όταν κάποιος αφού απαρνηθεί την εξάσκηση επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Διότι αυτή είναι οδύνη ίση με θάνατο, μοναχοί, δηλαδή όταν κάποιος διαπράττει κάποιο μολυσμένο παράπτωμα. Για τέτοιο παράπτωμα εμφανίζεται έξοδος. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - "Με προστατευμένο σώμα, με προστατευμένη ομιλία, με προστατευμένη συνείδηση, με εφαρμοσμένη μνήμη, με συγκρατημένες ικανότητες θα εισερχόμαστε σε χωριό ή κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή". Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δέκατη.

11. Η ομιλία στον Σινγκάλα

233. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Ακούσατε, μοναχοί, κοντά στο χάραμα της αυγής τη νύχτα ένα γερασμένο τσακάλι να ουρλιάζει;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Αυτό, μοναχοί, το γερασμένο τσακάλι είναι πληγμένο από ένα είδος ασθένειας που ονομάζεται ουκκαντάκα. Αυτό όπου κι αν θέλει εκεί πηγαίνει· όπου κι αν θέλει εκεί

στέκεται· όπου κι αν θέλει εκεί κάθεται· όπου κι αν θέλει εκεί ξαπλώνει· ακόμη και δροσερός άνεμος φυσά πάνω του. Καλό θα ήταν, μοναχοί, αν κάποιος που ισχυρίζεται ότι είναι μαθητής του υιού των Σάκυα βίωνε έστω και μια τέτοια απόκτηση ατομικής ύπαρξης. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα διαμένουμε επιμελείς'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Ενδέκατη.

12. Η δεύτερη ομιλία για το τσακάλι

234. Διέμενε στη Σαβάτθι... κ.λπ... «Ακούσατε, μοναχοί, κοντά στο χάραμα της αυγής τη νύχτα ένα γερασμένο τσακάλι να ουρλιάζει;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε». «Θα μπορούσε, μοναχοί, σε εκείνο το γερασμένο τσακάλι να υπάρχει οποιαδήποτε ευγνωμοσύνη και ευχαριστία, αλλά σε κάποιον εδώ που ομολογεί ότι είναι μαθητής του υιού των Σάκυα δεν θα μπορούσε να υπάρχει οποιαδήποτε ευγνωμοσύνη και ευχαριστία. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'θα είμαστε ευγνώμονες και ευχάριστοι· και ούτε η παραμικρή καλοσύνη που μας έγινε δεν θα χαθεί'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Δωδέκατη.

Τα συνδεδεμένα με τις παρομοιώσεις ολοκληρώθηκαν.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Η κορυφή, η άκρη του νυχιού, η οικογένεια, το τηγάνι, το δόρυ, ο τοξότης·
Η σφήνα, το κούτσουρο, ο ελέφαντας, η γάτα και δύο τσακάλια.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 3. Η συλλογή των συνδεδεμένων ομιλιών. 2. Το βιβλίο περί της αιτιότητας. 9. Συνδεδεμένες ομιλίες με παρομοιώσεις έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

[PaliVerse.org](https://paliverse.org)